

Іван орав город. Правічний плуг
Здіймав міцним крилом високу хвилю
І підвестися не давав бадиллю,
Завершуючи свій магічний круг.

В Івана в грудях розцвітає луг.
За ним лелека по масному бриллю
Пройшов уже тисячолітню милю
Землі, що полилася через пруг.

Я задивилася, йдучи до школи,
На виткане із чорнозему поле,
Немов коверець, дихала рілля.

Із неї виткнулось рожеве й голе
Оратая лукаве немовля.
Воно всміхалося мені здаля.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.